

Pacte Nacional per la Llengua

PROCÉS PARTICIPATIU

**Propostes dels representants de la Comissió
permanent de la Taula de Ciutadania i Immigració**

**Generalitat
de Catalunya**

Propostes dels representants de la Comissió permanent de la Taula de Ciutadania i Immigració

Propostes extretes en el marc de la trobada del secretari de Política Lingüística, F. Xavier Vila, la secretària d'Igualtats, Mireia Mata, i la directora general de Migracions, Refugi i Antiracisme, Eunice Romero, amb representants de la Comissió permanent de la Taula de Ciutadania i Immigració.

Data: 28 de setembre de 2022

Propostes

- Cal tractar la política lingüística com una política social
- Cal considerar el català com un dret de la ciutadania per contraposició a la idea que és una imposició.
- Cal que l'administració assumeixi que té l'obligació de garantir aquest dret lingüístic, com un dret social.
- Cal garantir l'accés a l'aprenentatge i adaptar els horaris dels cursos a les necessitats d'aquests col·lectius.
- Cal una reflexió sobre la idea que llengua reforça el sentiment de pertinença
- El marc d'estrangeria no afavoreix la integració lingüística.
- Cal sensibilització de la gent perquè no es canviï de llengua ni s'estigmatitzi lingüísticament.
- Cal reconèixer que Catalunya és un país d'immigració.
- Cal trobar la utilitat de la llengua: cal que la formació de català permeti aprendre altres coses pràctiques del dia a dia (com posar una denúncia per temes laborals, com accedir a determinats organismes, etc.). Incorporar aquests elements necessaris de la seva vida quotidiana en els continguts dels cursos.
- Cal entendre el català com a pont, i no com una barrera, respecte a drets i oportunitats
- Cal evitar estratègies comunicatives equivocades, com l'accés als papers a través de la llengua, perquè quan la situació no és favorable per a la persona immigrant, aquesta idea fa que es generi rebuig contra la llengua.
- Cal pensar en el català no com a eina útil, sinó com a lligam emocional per convicció i per estimació.
- Cal valorar el paper dels referents dels col·lectius d'immigració en la transmissió de la llengua.

- Estaria molt bé un acte de la Generalitat de reconeixement de les llengües oficials dels països d'origen.
- Cal atendre la necessitat de fer cursos en caps de setmana, sobretot pensant en treballadores de la llar o de sectors de serveis.
- Cal potenciar el sentiment d'estima per davant de l'obligació.
- Cal incorporar l'aprenentatge de l'idioma dins de l'horari laboral.
- Cal desvincular la llengua del conflicte polític.
- Cal implicar els agents socials (escoles, AFA, activitats extraescolars...) en la sensibilització per fomentar l'ús de la llengua.
- Calen recursos per la formació de català en els pobles de menys de 3.000 habitants
- Caldria impulsar una campanya amable tipus la Norma.
- Cal veure la immigració com una solució per a llengua i no com un problema.
- Cal plantejar un circuit de coneixement de la llengua que permeti entrar al món laboral amb un nivell B i mentre es treballa anar progressant en la millora del català.
- Cal buscar discursos de connexió emocional amb la llengua d'origen dels col·lectius d'immigració.
- Cal plantejar l'extensió de la llengua de forma amable, perquè esdevingui una opció volguda.
- Cal reconeixement de les llengües de tothom.
- Cal que els referents d'aquests col·lectius (organitzacions, administració, etc.) siguin conscients que són també referents lingüístics i que és important una actitud amable i facilitadora.
- Calen campanyes de sensibilització de to amable i positiu.
- Cal valorar la llengua com un dret humà i una oportunitat de relació.
- És molt important fer sentir als immigrants que tenen aquest dret.
- Cal generar la necessitat de fer servir la llengua.
- Cal que l'administració proporcioni espais i facilitats per a l'accés a la llengua.
- Cal interioritzar la idea que podem exercir el dret a parlar en català en la mesura de les nostres possibilitats i també l'obligació de fer possible aquest dret.
- Cal tenir present la interseccionalitat en la política lingüística: per exemple, les persones amb discapacitat dins del col·lectiu de la ciutadania immigrada, que han de fer servir altres formes de català (llenguatge senzill, LSC...).

- Cal posar en valor totes les llengües de Catalunya.
- A Barcelona, cal posar el focus en els barris.
- Cal explicar el català com a eina d'identificació.